

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 540/2013-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionalt mærke, der gengiver en flaskes form for varer i klasse 6, 21 og 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 532 687

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering med hensyn til en del af de ansøgte varer

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 25. maj 2014 — Sina Bank mod Rådet

(Sag T-418/14)

(2014/C 282/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sina Bank (Teheran, Iran) (ved advokaterne B. Mettetal og C. Wucher-North)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse efter vurdering indeholdt i bekendtgørelse af 15. marts 2014 til de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ⁽¹⁾ og i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 ⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT C 77, s. 1), hvorved fastslås, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 fortsat skal berøre sagsøgeren direkte, annulleres.
- Bilag IX, punkt I.B.8 til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, da det fortsat berører sagsøgeren direkte, som fastslået i bekendtgørelse af 15. marts 2014.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger samt betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådets afgørelse efter vurdering indeholdt i meddelelse af 15. marts 2014 har tilsidesat de proceduremæssige krav om at give en passende begrundelse og at overholde retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse.

2. Andet anbringende om, at Sina Bank ikke er tilknyttet interesser i forbindelse med »Daftar« og hverken bidrager økonomisk til finansieringen af statens såkaldte strategiske interesser eller dets nukleare program. Det væsentlige kriterium for opførelse i de anfægtede retsakter er således ikke opfyldt for Sina Banks vedkommende, og/eller Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn i forhold til at fastslå, om disse kriterier var opfyldt. Rådet anvendte heller ikke det korrekte kriterium.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 12. juni 2014 — The Goldman Sachs Group mod Kommissionen

(Sag T-419/14)

(2014/C 282/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Goldman Sachs Group, Inc (New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne W. Deselaers, J. Koponen og A. Mangiaracina)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-3 og 4 i Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved afgørelsens artikel 2, nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, idet det i afgørelsen fastslås, at GS Group er solidarisk ansvarlig for den overtrædelse, Prysmian angiveligt har begået.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 2 i Rådets forordning nr. 1/2003 og artikel 296 TEUF, idet der ikke deri føres et retligt fyldestgørende bevis for, at GS Group faktisk udøvede bestemmende indflydelse på Prysmian i det relevante tidsrum.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1/2003, idet princippet om personligt ansvar og uskyldsformodningen tilsidesættes deri.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1/2003, idet principperne om retssikkerhed og om individuelle straffe tilsidesættes deri, for så vidt som Kommissionen ikke fordelte bøden.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar (tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift), idet Kommissionen undlod at give rettidig aktindsigt i væsentlige dokumenter.